DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 5 oktober 2006 *

I mål C-100/05,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Gerechtshof te Amsterdam (Nederländerna), genom beslut av den 18 februari 2005, som inkom till domstolen den 28 februari 2005, i målet

ASM Lithography BV

mot

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus (referent) och A. Ó Caoimh,

* Rättegångsspråk: nederländska.

generaladvokat: M. Poiares Maduro,
justitiesekreterare: handläggaren K. Sztranc,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 12 januari 2006,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— ASM Lithography BV, genom E.H. Mennes och L E.C. Kanters, belastingadviseurs,

— Nederländernas regering, genom H.G. Sevenster och M. de Mol samt genom M. de Grave, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J. Hottiaux, i egenskap av ombud, biträdd av F. Tuytschaever, advocaat,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 121.1, 122 c och 236 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan ASM Lithography BV (nedan kallat ASM Lithography) och Inspecteur van de Belastingdienst-Douane Zuid/kantoor Roermond (nedan kallad Inspecteur (=tullmyndigheten)) och avser en begäran om återbetalning av tull på varor som övergått till fri omsättning under perioden oktober 1998 till och med juli 2000.

Tillämpliga bestämmelser

3 I artikel 114 i tullkodexen föreskrivs följande:

"1. Förfarandet för aktiv förädling skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 115, medge att följande varor används i en eller flera förädlingsprocesser inom gemenskapens tullområde:

a) Icke-gemenskapsvaror som är avsedda för återexport från gemenskapens tullområde som förädlingsprodukter, utan att dessa varor underkastats importtullar eller handelspolitiska åtgärder,

b) ...

2. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) suspensionssystem: förfarandet för aktiv förädling enligt punkt 1 a,

...

d) förädlingsprodukter: alla produkter som härrör från förädlingsprocesser.

...”

4 Artikel 121.1 i tullkodexen har följande lydelse:

”Om en tullskuld uppstår skall, om inte annat följer av artikel 122, skuldbeloppet fastställas på grundval av de taxeringsgrunder som gäller för importvarorna vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen om hänförande av dessa varor till förfarandet för aktiv förädling.”

5 I artikel 122 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Utan hinder av artikel 121 gäller följande för förädlingsprodukter:

a) Förädlingsprodukter skall beläggas med för dem gällande importtullar i följande fall:

— Om de övergår till fri omsättning och är uppförda på den lista som antagits i enlighet med kommittéförfarandet och i den mån de proportionerligt motsvarar den exporterade delen av de förädlingsprodukter som inte omfattas av listan. Tillståndshavaren får emellertid göra en framställning om att tullen på dessa produkter skall beräknas på det sätt som avses i artikel 121.

— Om de är belagda med avgifter som införts enligt den gemensamma jordbrukspolitiken och om så föreskrivs i bestämmelser som fastställts i enlighet med kommittéförfarandet.

b) Förädlingsprodukter skall beläggas med importtullar som beräknas enligt de regler som är tillämpliga på tullförfarandet i fråga eller på frizoner eller frilager om de har hänförts till ett suspensivt arrangemang eller lagts upp i en frizon eller ett frilager.

Dock gäller följande:

— Den person det gäller får begära att tullen skall fastställas i enlighet med artikel 121.

— Det importtullbelopp som debiteras skall vara minst lika stort som det belopp som beräknats enligt artikel 121 i de fall där förädlingsprodukter har hänförts till en godkänd tullbehandling som anges ovan med undantag av bearbetning under tullkontroll.

c) Förädlingsprodukter får underkastas de regler för beräkning av tull som fastställs enligt förfarandet för bearbetning under tullkontroll, om importvarorna kunde ha hänförts till det förfarandet.

..."

6 I artikel 130 i tullkodexen föreskrivs följande:

"Förfarandet för bearbetning under tullkontroll skall medge att icke-gemenskapsvaror inom gemenskapens tullområde får genomgå processer som förändrar deras beskaffenhet eller skick utan att de underkastas importtullar eller handelspolitiska åtgärder och skall medge att de varor som härrör från dessa processer övergår till fri omsättning mot betalning av de importtullar som är tillämpliga på dem. Dessa produkter skall benämnas bearbetade produkter."

7 Artikel 236 i tullkodexen har följande lydelse:

"1. Import- eller exporttullar skall återbetalas i den utsträckning som det fastställs att tullbeloppet då tullen betalades inte var det som lagligen skulle betalas eller att beloppet har bokförts i strid med artikel 220.2.

...

Ingen återbetalning eller eftergift skall beviljas när de omständigheter som medförde betalning eller bokföring av ett belopp som inte var det som lagligen skulle betalas är en följd av en medveten handling av den person det gäller.

2. Import- eller exporttullar skall återbetalas eller efterges på ansökan som inges till vederbörande tullkontor inom en tid av tre år från den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet.

...”

8 Genom rådets beslut 97/359/EG av den 24 mars 1997 om avskaffande av tullar på informationsteknikprodukter (EGT L 155, s. 1) godkändes avtalet om informationsteknikprodukter tillsammans med meddelandet om dess genomförande på gemenskapens vägnar. Avtalet, som består av en ministerförklaring av den 13 december 1996 som antogs vid Världshandelsorganisationens första konferens i Singapore, samt bilagor och tillägg, syftar till att tullarna på vissa informationsteknikprodukter skall kunna avskaffas senast den 1 januari 2000.

9 Rådet antog efter ovannämnda ministerförklaring, som i bilagan uppmanade avtalsparterna att avskaffa tullarna före den 1 januari 2000, förordning (EG) nr 2216/97 av den 3 november 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, samt om autonom befrielse från uttag av Gemensamma tulltaxans tullar för vissa produkter som hänför sig till informationsteknik (EGT L 305, s. 1).

10 Genom artikel 3 i förordning nr 2216/97 har införts en bestämmelse z i bilaga I, andra delen tredje kolumnen i förordning nr 2658/87 för vissa tulltaxenummer. Den har följande lydelse:

”(z) Autonom tullfrihet tills vidare.”

11 Genom kommissionens förordning (EG) nr 1677/98 av den 29 juli 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (EGT L 212, s. 18) tillfogades vissa elektroniska komponenter, som kan bearbetas till informationsteknikprodukter, enligt andra kolumnen i bilaga

87 till kommissionens förordning nr 2454/93 av den 2 juli 1993, till förteckningen över varor som kan bearbetas under tullkontroll enligt första kolumnen i bilaga 87.

12 Enligt bilaga III till förordning nr 1677/98 skall "[b]ilaga 87 ... ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen":

	Kolumn 1	Kolumn 2
Löpnr	Varor för vilka bearbetning under tullkontroll är tillåten	Tillåten bearbetning
"18	Alla slag av elektroniska komponenter, delar, enheter och underenheter (assemblies och subassemblies), eller material (även icke-elektroniska), som är oumbärliga för den berörda produktens elektroniska funktion.	Bearbetning till informationsteknikprodukter som omfattas av: 1) [...] 2) Ett KN-nummer angivet i artiklarna 1, 2 eller 3 i rådets förordning (EG) nr 2216/97 ..., och som dagen för beviljandet av tillstånd omfattas av en tillfällig autonom tullbefrielse. ..."

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

13 ASM Lithography utvecklar och tillverkar instrument (skivstepprar, wafer steppers) som används vid framställning av chips inom informationsteknikindustrin. ASM Lithography köper utanför gemenskapen in komponenter som delvis har bearbetats

och som används dels för att tillverka skivstepprar och step- och scansystem, dels för leverans som delar för montering eller reservdelar till kunderna.

14 ASM Lithography hade, med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling (EGT L 188, s. 1), som avskaffades genom tullkodexen, beviljats ett tidsobegränsat tillstånd för aktiv förädling med tillämpning av systemet för tullbefrielse. Tillståndet trädde i kraft den 1 januari 1988.

15 ASM Lithography avsatte en del av förädlingsprodukterna utanför gemenskapen. ASM Lithography skall regelbundet lämna in en ansökan till tullmyndigheterna om godkännande av kontot beträffande oförädlade varor och exporterade förädlingsprodukter.

16 Resterande förädlingsprodukter samt förädlade importerade varor övergick till fri omsättning. Såtillvida som det är frågan om informationsteknikprodukter var de flesta av dem tullbefriade enligt förordning nr 2216/97. Från och med augusti månad 1998 förtecknas elektroniska komponenter i förordning nr 1677/98 som en vara som kan hänföras till förfarandet för bearbetning under tullkontroll.

17 ASM Lithography redovisade varje månad mellan oktober 1998 och juli 2000 vilka förädlingsprodukter som övergått till fri omsättning. Redovisningarna skulle bland annat innehålla fakturan för den importerade varan, tullen, administrativa koder för varornas bestämmelseort, ursprung och avsändelseort, varornas tullvärde samt det belopp som skulle betalas i tull.

18 ASM Lithography beräknade tullbeloppet enligt artikel 121 i tullkodexen på grundval av de taxeringsgrunder som gällde för importvarorna vid tidpunkten för hänförandet av dessa varor till förfarandet för aktiv förädling. Det framgår av de uppgifter som har lämnats under förfarandet för begäran om förhandsavgörande att om företaget, med stöd av artikel 122 c i tullkodexen, dragit fördel av en kombinerad tillämpning av förordningarna nr 2216/97 och 1677/98, hade tullen beräknats på grundval av de taxeringsgrunder som gäller för förädlingsprodukter och företaget skulle endast ha betalat tull för 2 till 3 procent av de berörda komponenterna, med följd att företaget inte skulle ha betalat någon tull för 97–98 procent av de importerade varorna.

19 Inspecteur utfärdade, med stöd av de redovisningar som ASM Lithography tillhandahållit, betalningsanmodanden och i dessa påpekade myndigheten att ”skyldigheten att erlägga tullen föreligger med stöd av artikel 204.1 a [i tullkodexen] på grund av avsägelse att åberopa tillståndet för befrielse [för aktiv förädling” och att ”[d]enna betalningsanmodan gäller tills vidare”. Tullskulden fastställdes med tillämpning av artikel 121.1 i tullkodexen och motsvarade det belopp som ASM Lithography räknat ut i sina månatliga redovisningar.

20 ASM Lithography ingav den 26 april 2001 till Inspecteur, efter att ha betalat skulden, en begäran om återbetalning, med stöd av artikel 236 i tullkodexen, av importtullar uppgående till ett belopp av totalt 2 105 393,20 NLG (955 385,78 EUR). Begäran avslogs. Begäran om omprövning avslogs genom beslut av den 2 maj 2002.

21 ASM Lithography väckte därefter talan vid Gerechtshof te Amsterdam. Gerechtshof fann att ASM Lithography, när förädlingsprodukterna övergick till fri omsättning, inte uttryckligen begärt att förädlingsprodukterna skulle omfattas av bestämmelserna om ett förfarande för bearbetning under tullkontroll som föreskrivs i artikel 122 c i tullkodexen och att det var först efter att det utfärdats en betalningsanmodan enligt artikel 121.1 i tullkodexen, utan att ASM Lithography begärt omprövning av

beslutet att skicka en betalningsanmodan, som företaget begärde att detta förfarande skulle tillämpas.

22 Gerechtshof te Amsterdam ställde sig emellertid frågande inför huruvida tullskulden i förevarande fall skulle beräknas enligt artikel 121.1 i tullkodexen eller enligt artikel 122 c i tullkodexen och beslutade därför att förklara målet vilande och att ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Skall en tullskuld avseende sådana förädlingsprodukter som de förevarande, vilka anses ha övergått till fri omsättning, fastställas enligt de taxeringsgrunder som anges i artikel 122 c i tullkodexen, även om tullgäldenären inte uttryckligen har begärt detta i förväg?

2) Om den första frågan besvaras nekande, skall då en begäran, som gjorts i efterhand inom ramen för en ansökan om återbetalning med stöd av artikel 236 i tullkodexen — efter delgivningen av det belopp som tullskulden fastställts till med tillämpning av de taxeringsgrunder som avses i artikel 121.1 i tullkodexen — och som avser en (ny) beräkning av tullskuldsbeloppet med tillämpning av de taxeringsgrunder som avses i artikel 122 c i tullkodexen, beviljas?"

Bedömning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

23 Den hänskjutande domstolen önskar med denna fråga framför allt få utrett huruvida artikel 122 c i tullkodexen skall tolkas så att tullmyndigheterna, när de fastställer

tullskulden för förädlingsprodukter som övergår till fri omsättning, skall tillämpa de tullbestämmelser som gäller för förfarandet för bearbetning under tullkontroll om importvarorna hade kunnat hänföras till ett sådant förfarande, fastän det berörda företaget inte uttryckligen begärt det.

24 I artiklarna 121 och 122 i tullkodexen föreskrivs två olika metoder för att beräkna tullskulden för varor som har importerats enligt förfarandet för aktiv förädling.

25 Artikel 121 i tullkodexen innehåller en allmän regel som kan tillämpas för alla varor som importeras enligt ett sådant förfarande och det framgår av artikeln att om en tullskuld uppstår skall skuldbeloppet fastställas på grundval av de taxeringsgrunder som gäller för importvarorna vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen om hänförandet av dessa varor till förfarandet för aktiv förädling.

26 Artikel 122 i tullkodexen innehåller däremot undantag från bestämmelsen i artikel 121 såtillvida att artikel 122 innehåller en lista för särskilda fall där tullskulden för förädlingsprodukter skall fastställas enligt andra kriterier än dem som anges i artikel 121.

27 Det framgår av ordalydelsen av artiklarna 121 och 122 i tullkodexen att eftersom artikel 122 är en undantagsbestämmelse till artikel 121 skall tullmyndigheterna i princip fastställa tullskulden enligt artikel 121 i samband med att de importvaror som har hänförts till förfarandet för aktiv förädling övergår till fri omsättning. Såsom

den nederländska regeringen med rätta har påpekat i sina yttranden kan det endast göras undantag från denna skyldighet i någon av de situationer som avses i artikel 122 i tullkodexen.

28 ASM Lithography har vid förhandlingen påpekat att det inte är nödvändigt att tullgäldenären på förhand begär att bestämmelsen i artikel 122, och framför allt artikel 122 c, skall tillämpas. Bestämmelserna i artikel 122 skall nämligen endast tillämpas i särskilda situationer, i motsats till bestämmelserna i artikel 121 i tullkodexen, och artikel 122 är således en *lex specialis*-bestämmelse som har företräde framför artikel 121 i tullkodexen.

29 Denna invändning kan inte godtas.

30 I artikel 122 a–c i tullkodexen anges nämligen flera möjliga situationer som kan omfatta förädlingsprodukter i samband med fastställandet av det belopp som skall betalas i importtull för dessa. Det framgår av ordalydelsen av bestämmelsen i artikel 122 a och b att om förädlingsprodukterna omfattas av någon av de situationer som anges i bestämmelsen skall de nationella tullmyndigheterna tillämpa dessa bestämmelser. Tullgäldenären kan emellertid i vissa situationer göra en framställning om att tullen skall beräknas enligt artikel 121 i tullkodexen.

31 Så är emellertid inte fallet vad beträffar bestämmelserna i artikel 122 c i tullkodexen. Såsom bestämmelsen har formulerats åläggs nämligen inte de nationella tullmyndigheterna några skyldigheter enligt bestämmelsen. I artikel 122 c föreskrivs nämligen endast en bestämmelse vars tillämpning är frivillig, och som innebär att förädlingsprodukterna får underkastas de regler för beräkning av tull som fastställts enligt förfarandet för bearbetning under tullkontroll, om importvarorna kunde ha hänförts till det förfarandet.

32 Härav följer att de nationella tullmyndigheterna, för att fastställa tullskulden när förädlingsprodukter övergår till fri omsättning, inte enligt artikel 122 c är skyldiga att ex officio tillämpa de taxeringsgrunder som gäller för förfarandet med bearbetning under tullkontroll, eftersom bestämmelserna endast skall tillämpas om tullgäldenären uttryckligen har begärt det, även om dessa bestämmelser är förmånligare för tullgäldenären. Det framgår nämligen inte av bestämmelserna i tullkodexen att gemenskapslagstiftarens avsikt var att ålägga de nationella myndigheterna en omsorgsplikt mot gäldenärerna som innebär att myndigheterna skall tillvarata gäldenärernas intressen genom att tillämpa de för gäldenärerna mest förmånliga tullbestämmelserna.

33 Denna tolkning bekräftas av ordalydelsen av artikel 62.1 i tullkodexen. Enligt denna bestämmelse skall deklaranten, vad beträffar deklarationen för att hänföra varor till ett förfarande för lagring i tullager, i deklarationen ange ”alla de uppgifter som är nödvändiga för tillämpningen av de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna är deklarerade”. En sådan skyldighet att meddela alla nödvändiga uppgifter till tullmyndigheterna åvilar varje deklarant i den mening som avses i artikel 4.18 i tullkodexen.

34 Svaret på den första frågan är således att artikel 122 c i tullkodexen skall tolkas så att de nationella tullmyndigheterna, när de beräknar den tullskuld som uppstår när förädlingsprodukter övergår till fri omsättning, inte är skyldiga att tillämpa de tullbestämmelser som avser ett förfarande för bearbetning under tullkontroll, om importvarorna kunde ha hänförts till det förfarandet, om inte tullgäldenären uttryckligen har begärt det.

Den andra frågan

35 Den hänskjutande domstolen önskar med den andra frågan framför allt få utrett huruvida artikel 236 i tullkodexen skall tolkas så att de nationella tullmyndigheterna skall bevilja en begäran om återbetalning av importtullar som innebär att myndigheterna skall göra en ny beräkning av tullskulden enligt artikel 122 c i tullkodexen, trots att tullskulden redan har beräknats enligt artikel 121 i tullkodexen och delgetts den berörde.

36 Den nederländska regeringen har härvidlag i sina yttranden påpekat att eftersom tullmyndigheterna har tillämpat artikel 121 i tullkodexen korrekt hade tullskulden också lagenligt förfallit till betalning vid betalningstillfället. Den nederländska regeringen har dessutom påpekat att i de situationer där tullgäldenären har en valmöjlighet avseende hur tullskulden skall beräknas bör tullgäldenären hur som helst inte i efterhand kunna begära att en annan beräkningsmetod skall tillämpas som leder till ett mer gynnsamt resultat för tullgäldenären.

37 Denna argumentation kan inte godtas.

38 Det framgår av ordalydelsen av artikel 236 i tullkodexen att de nationella tullmyndigheterna skall återbetala tullar, i den mån som det fastställs att tullbeloppet, då tullen betalades, inte var det som lagenligt skulle ha betalats.

39 Det är korrekt, vilket framgår av svaret på den första frågan, att de nationella tullmyndigheterna får fastställa tullskulden enligt artikel 121 i tullkodexen, om tullgäldenären inte uttryckligen har begärt att de taxeringsgrunder som gäller för förfarandet med bearbetning under tullkontroll tillämpas på förädlingsprodukterna, om importvarorna kunde ha hänförts till det förfarandet.

40 Härav följer att det på goda grunder kan tas ut importtull på importvarorna i en sådan situation och att det följaktligen var lagenligt att ta ut denna tull. Så är än mer fallet i detta mål där ASM Lithography, när företaget lämnade in sina månatliga redovisningar av de förädlingsprodukter som övergått till fri omsättning, beräknade tullskulden enligt artikel 121 i tullkodexen och där de nederländska tullmyndigheterna fastställde en betalningsanmodan som motsvarade det belopp som ASM Lithography räknat ut med tillämpning av samma bestämmelse.

41 Den omständigheten att tullen i detta mål var det belopp som lagenligt skulle betalas, eftersom ASM Lithography inte begärt att artikel 122 c i tullkodexen skulle tillämpas, medför inte att tullen inte i efterhand kan jämställas med tull som lagenligt skall betalas enligt artikel 236.1 i tullkodexen, även om detta begärs i efterhand, eftersom den omständigheten att det inte lämnades in någon begäran vid betalningstillfället för det första berodde på ett misstag som till följd av oavsiktlig underlåtelse som inte kan anses utgöra ett slutligt val, vilket per definition är avsiktligt, och för det andra att det inte har ifrågasatts att de tullar som lagenligt skulle ha betalats till följd av en sådan begäran skulle ha varit lägre än det inbetalade beloppet eller rentav noll (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 oktober 2005 i mål C-468/03, Overland Footwear, REG 2005, s. I-8937, punkterna 68 och 69).

42 Härav följer att återbetalning av tullen skall ske med tillämpning av artikel 236 i tullkodexen om de villkor som stadgas i den bestämmelsen är uppfyllda, det vill säga att det felaktigt inbetalda beloppet inte skall vara en följd av en medveten handling från deklarantens sida och att den frist om tre år som gäller för att inkomma med begäran om återbetalning har iakttagits. Begäran om återbetalning av importtullen skall dessutom ha lämnats in efter det att ett företag har lämnat in en deklaration om att produkterna övergått till fri omsättning, och där företaget i deklarationen felaktigt har beräknat tullen enligt artikel 121 i tullkodexen i stället för att begära att tullen skulle fastställas enligt de taxeringsgrunder som gäller för ett förfarande för bearbetning under tullkontroll, enligt artikel 122 c i tullkodexen. Det är den nationella domstolen som skall fastställa om dessa villkor är uppfyllda.

43 Härav följer att artikel 236 i tullkodexen skall tolkas så att de nationella myndigheterna skall bevilja en ansökan om återbetalning av importtull, om det visar sig att tullen fastställts enligt artikel 121 i tullkodexen på grund av ett misstag från tullgäldenären och inte på grund av tullgäldenärens val, och tullskuldsbeloppet redan har meddelats tullgäldenären, även om detta innebär att myndigheterna får göra en ny beräkning av skulden enligt artikel 122 c i tullkodexen.

Rättegångskostnader

44 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

1) **Artikel 122 c i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen skall tolkas så att de nationella tullmyndigheterna, när de beräknar den tullskuld som uppstår när förädlingsprodukter övergår till fri omsättning, inte är skyldiga att tillämpa de tullbestämmelser som avser ett förfarande för bearbetning under tullkontroll, om importvarorna kunde ha hänförts till det förfarandet, om inte tullgäldenären uttryckligen har begärt det.**

2) **Artikel 236 i förordning nr 2913/92 skall tolkas så att de nationella myndigheterna skall bevilja en ansökan om återbetalning av importtull, om det visar sig att tullen fastställts enligt artikel 121 i denna förordning på grund av ett misstag från tullgäldenären och inte på grund av tullgäldenärens val, och tullskuldsbeloppet redan har meddelats tullgäldenären, även om detta innebär att myndigheterna får göra en ny beräkning av skulden enligt artikel 122 c i denna förordning.**

Underskrifter